

Torre del Pi

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Barri de Sant Maure (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Des del barri de Sant Maure, prendre el camí dels molins de Can Planell, a uns 200 m a l'esq.

Coordenades:

Latitud: 41.57353
Longitud: 1.61466
UTM Est (X): 384505
UTM Nord (Y): 4603354

Classificació

Número de fitxa 08250 - 141
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1873
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En runes
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Data aprovació: dv., 12/08/2022 - 12:00
Número inventari IPA núm. 6045
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08250A01400062
Autor de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Descripció

Estructura d'antic us militar consistent en una construcció aixecada en mur de mamposteria irregular format per grans carreus sense tallar, units amb morter, i barrejant en ocasions fragments de maó. Actualment s'aprecien restes d'una muralla exterior que carenejava la part superior del turó, guardant una forma potser octogonal i delimitant un espai interior. Dins d'aquest espai, s'observa al centre una estructura circular, que s'eleva amb un sòcol de pedra, i que es prolonga a la part central amb restes de dos murs més primers aixecats en sentit est-oest- que guarden les mateixes característiques constructives que la resta del conjunt. Les obertures dels murs, obertes a l'est i a l'oest, es troben reforçades amb fileres de maó. Ambdós murs creen un espai rectangular a l'interior, que es troba revestit amb rajoles de terra cuita. L'estat de degradació en el qual es troba el conjunt impedeix definir exactament l'ús de l'estructura i els espais interiors.

Història

L'estiu de 1871, durant la tercera Guerra Carlina, Montbui i Vilanova del Camí es convertiran, sense voler-ho, en els espais militars des d'on s'iniciarà la conquesta d'Igualada per part de les tropes carlines. Pel que fa a Montbui, els carlins es situaran a les immediacions de la vil·la d'Igualada i hi entraran finalment entre els dies 17 i 18 de juliol. Desplaçats aquests per les tropes regulars liberals, la Milícia Nacional dirigida pel Xic de la Barraqueta, acamparà a l'agost on primer es situaren les tropes carlines, això és a l'actual nucli de Sant Maure. La sagnant entrada de les tropes carlines a Igualada va fer que les autoritats militars recuperessin un vell projecte de fortificació militar de la vil·la, abandonat després de l'acabament de la primera carlinada. Aquest consistia en la construcció de dues fortificacions que tenien com a objectiu fer de guaita sobre els principals punts d'entrada a Igualada (això és el pla de Sant Magí i el riu Anoia) i de primera defensa davant de qualsevol atac. Així és com s'inicia la construcció del Fort de Sant Magí, al terme d'Òdena, i el més important fort d'Isabel II, dins del terme de Montbui. Aquest, constarà d'una torre octogonal situada a la muntanya del Pi, d'on obtindrà el nom amb que serà conegut popularment, i que estarà dotat d'artilleria i d'una petita tropa voluntària. Inaugurat l'abril de 1873 la seva importància militar serà escassa degut a l'acabament de la guerra el 1874. Una antiga fotografia conservada mostra una estructura sòlida, de planta circular i coronada amb troneres. A finals del segle XIX i començaments del segle XX fou utilitzada com a torre del telègraf. Al llistat de les torres del telègraf de Catalunya apareix com la núm. 9 de la línia Barcelona-Lleida i era coneguda amb el nom de Torre d'Igualada. El fort es mantindrà en un acceptable estat de conservació fins la dècada del 1960 en que un individu el desmuntarà pedra per pedra per tal d'obtenir materials de construcció barats, que aniran a parar a Igualada i també a Sant Maure.

Bibliografia

CARNER BORRÀS, A. (1969) L'entrada dels carlins a Igualada, 17 i 18 de juliol de 1873, Rafael Dalmau editor, Barcelona. <http://historiamontbui.blogspot.com/> <http://www.ub.es/geocrit/sn/sn-137.htm>

